

KLOBKA (1) *sb f*

N sg klóbką.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Dem. od „kloba”:

a. *Prawdopodobnie przyrząd służący do ustalania pionu:*

Wyrażenie: »klobka ciesielska«: Libella, Mąła ważká też ołowna ważká/ álbo klóbká ciefielska.

Mącz 192b.

b. *[Prawdopodobnie narzędzie do ściskania i unieruchomiania za pomocą śrub obrabianego przedmiotu: 6 śrabstaków i 6 ambustów do nich, klobek i [z] śrubkami 6 InwMieszcz 1584 nr 258.]*

ZCh